

- Τριμηνίος διάλογος Γεωργιάν-Βασιλείου
- Διάλογος σέ ολιγοήμερο ετών για θέματα καμψ μείονας. Λαδρσφειανόσας νερμσπια
- για υφαγουραωίδα
- ο Πρόσοςμς στο Διαισώρο τας Χάος, (ΙΑΙΑ) Δωδειαάνσο

Δωδειαάνσο
αφρσφειανόσας
νερμσπια

Σημεία παρέμβασης κ. Πρωθυπουργού

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η Ένωση θα πρέπει να γνωρίζει ότι θα βρει την Ελλάδα συμπαραστάτη της σε κάθε προσπάθεια για ενιαία θεσμική απάντηση στις νέες ευρωπαϊκές και διεθνείς προκλήσεις όπως τίθενται και στα πλαίσια της Διακυβερνητικής. Παράλληλα θα συμπράξει σε όλες τις πρωτοβουλίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο διεθνή χώρο με γνώμονα το γενικότερο συμφέρον της Ευρώπης.

ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ

Συγκεκριμένα έχουμε τις εξής βασικές θέσεις για την ίδια την Διακυβερνητική Διάσκεψη:

Για τις θεσμικές προσαρμογές, πιστεύουμε ότι θα πρέπει να λάβουν σοβαρά υπόψη τις υπάρχουσες ισορροπίες και να μην αποβούν σε βάρος της εκπροσώπησης των μικρότερων κρατών-μελών.

Στην πρόταση για στάθμιση των ψήφων στο Συμβούλιο με πληθυσμιακά κριτήρια, έχουμε να παρατηρήσουμε, ότι στο Συμβούλιο εκπροσωπούνται κυρίως κράτη και όχι πληθυσμοί. Το αυτό, ισχύει και για την εκ περιτροπής Προεδρία του Συμβουλίου όπου όλες οι χώρες πρέπει να έχουν ίσες ευκαιρίες.

Για το ζήτημα της διαδικασίας λήψης αποφάσεων με ομοφωνία ή ειδική πλειοψηφία, είναι αποδεκτές οι αυξήσεις των τομέων όπου θα εφαρμόζεται η αρχή της ειδικής πλειοψηφίας, κυρίως δε σε θέματα του πρώτου και του τρίτου πυλώνα, αλλά και κατά περίπτωση και σε θέματα της εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας, όταν δεν θα τίγονται ύψιστα εθνικά συμφέροντα μιας χώρας - μέλους.

ONE

Στα ζητήματα της ONE, το χρονοδιάγραμμα που έχει τεθεί θα πρέπει να τηρηθεί. Η Ελλάδα πιστεύει ότι μέσω της πιστής τήρησης του Προγράμματος Σύγκλισης θα είναι σε θέση να εκπληρώσει μέχρι το 1998 τα πλείστα κριτήρια, ενώ σε ότι αφορά το δημόσιο χρέος θα έχει επιτευχθεί μία ουσιώδης, φθίνουσα τάση, γεγονός που θα πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπ' όψη για την σε εύλογο χρόνο ένταξη της χώρας στην τρίτη φάση.

Θα πρέπει επίσης να προσδιορισθούν στη φάση αυτή οι σχέσεις μεταξύ εκείνων των Κ - Μ που αρχικά θα ενταχθούν στην τρίτη φάση της ONE και των υπολοίπων.

ΘΕΣΜΟΙ - ΕΚΔΗΜΟΚΡΑΤΙΣΜΟΣ

Τα επόμενα σημαντικά βήματα για την αναδιάρθρωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να μην γίνουν ερήμην των πολιτών της Ένωσης.

Διαδικασίες συμμετοχής στη λήψη αποφάσεων που θα πρέπει να ενεργοποιηθούν και να απλοποιηθούν:

Στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατ' αρχάς θα πρέπει να δοθούν αυξημένες αρμοδιότητες αποφάσεων στον πρώτο και τρίτο πυλώνα αλλά και αρμοδιότητες ελέγχου γενικότερα, με ταυτόχρονη επέκταση της αρχής της συναπόφασης.

Άμεση εμπλοκή των Εθνικών Κοινοβουλίων στη διαδικασία της Διακυβερνητικής.

Κοινοτικοποίηση ορισμένων πτυχών του τρίτου πυλώνα, όπως η αντιμετώπιση της λαθραίας μετανάστευσης και της χρήσης και εμπορίας ναρκωτικών, με ενεργώτερη ανάμιξη των οργάνων της Ένωσης όπως το Κοινοβούλιο, η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

Όσον αφορά την κοινωνική συνοχή και την ανεργία, οι συναφείς Ελληνικές προτάσεις είναι:

Διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις στην αγορά εργασίας με μια αξιόπιστη μακροοικονομική πολιτική, με τόνωση των επενδύσεων και δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και μέσα από την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, περαιτέρω ενεργοποίηση των Διευρωπαϊκών Δικτύων και χρήση των Διαρθρωτικών Ταμείων.

ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ

Σχετικά με την Διεύρυνση της Ένωσης προς Νότο και Ανατολάς, οι Ελληνικές θέσεις αντανακλώνται πλήρως στα κοινά συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Μαδρίτης.

Συγκεκριμένα:

- Οι διαπραγματεύσεις για την ένταξη της Κύπρου και της Μάλτας θα ξεκινήσουν έξι μήνες μετά το πέρας της Διακυβερνητικής.

- Στη συνέχεια θεωρούμε ότι θα πρέπει να αρχίσουν οι διαδικασίες για εισδοχή των χωρών ΚΑΕ σύμφωνα με τις δυνατότητες και τις ιδιαιτερότητες κάθε υποψήφιας χώρας, σε μια κοινή διαπραγματευτική βάση, και με την προϋπόθεση να τηρηθούν όσα συμφωνήθηκαν στη Μαδρίτη για την ανάγκη μελέτης των δημοσιονομικών και άλλων επιπτώσεων από τη Διεύρυνση στις κοινές πολιτικές και τους πόρους της Ένωσης.

- Εξοφλήση της αρχής ύφεσης

ΚΕΠΠΑ

Περισσότερα
καινούργια έργα

Υπάρχει επίσης ένας έντονος προβληματισμός για τις μελλοντικές σχέσεις και διασυνδέσεις μεταξύ ΚΕΠΠΑ, ΔΕΕ και ΝΑΤΟ.

Συγκεκριμένα, η Ελλάδα θεωρεί ότι:

Στα θέματα κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας, υπάρχει στους θεσμούς της Ένωσης ένα βασικό κενό. Πρέπει η Ένωση να παίξει αποφασιστικά το διεθνή της ρόλο.

Σημασία θα έχουν οι σαφείς, γρήγορες και αποφασιστικές πολιτικές πρωτοβουλίες και αντιδράσεις που θα παίρνει η Ένωση στα ζητήματα ΚΕΠΠΑ και όχι η δημιουργία νέων οργάνων και θέσεων που θα μπορούσαν να προκαλέσουν σύγχυση και σύγκρουση αρμοδιοτήτων στα όργανα της Ένωσης. Αντίθετα απαραίτητη είναι η δημιουργία μιας ομάδας ανάλυσης και σχεδιασμού από τα κράτη - μέλη και την Επιτροπή στα πλαίσια της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου.

Η ΔΕΕ, όσο θα υφίσταται ως ανεξάρτητος θεσμός θα πρέπει να ασχοληθεί με τομείς ασφάλειας, εφόσον για το ορατό μέλλον η άμυνα θα παραμείνει ευθύνη του ΝΑΤΟ. Σαν τέτοιες δράσεις στα ζητήματα ασφαλείας εκ μέρους της ΔΕΕ, η Ελλάδα θα μπορούσε να δει την παρέμβαση σε τοπικές αναφλέξεις, με την μορφή των αποστολών που προβλέπονται στην " Δήλωση του Petersberg".

Η κοινά αποδεκτή αρχή της κοινοτικής αλληλεγγύης θα πρέπει να βρεί την πρακτική της έκφραση στην αναγνώριση των εξωτερικών συνόρων και την ρήτρα αμοιβαίας συνδρομής στα πλαίσια της ΚΕΠΠΑ. Ως τέτοια θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί το άρθρο 5 του καταστατικού της ΔΕΕ ως έχει, χωρίς ερμηνείες και εξαιρέσεις.

Τελικός στόχος πρέπει να είναι η ενσωμάτωση της ΔΕΕ στην Ευρ. Ένωση.

ΒΑΛΚΑΝΙΑ - ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ

Είναι σαφής η ανάγκη στενότερης συνεργασίας με τις χώρες Visegrad στους τομείς της ασφάλειας, ενώ η Ελλάδα προωθεί περαιτέρω τη σχετική συνεργασία της, και με τις γειτονικές της Βαλκανικές χώρες.

Η Ελλάδα, ως μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΝΑΤΟ, αλλά και όλων των μεγαλύτερων διεθνών οργανισμών, είναι σε θέση και έχει τη διάθεση να συμβάλλει τόσο στην παγίωση της ειρήνης και της πολύπλευρης συνεργασίας ανάμεσα στις βαλκανικές χώρες, όσο και στην οικονομική αλλά και πολιτική τους ανάπτυξη, μέσα από την σταθεροποίηση των νέων δημοκρατικών θεσμών στις χώρες αυτές. Στοχεύει επίσης στην πολύπλευρη συνεργασία με τις Μεσογειακές χώρες και μέσα από την νέα Ευρωμεσογειακή διαδικασία όπως συμφωνήθηκε στη Διάσκεψη της Βαρκελώνης.

Στην περίπτωση της Γιουγκοσλαβίας η Ελλάδα συμμετέχει ενεργά τόσο στην ανοικοδόμηση της Βοσνίας - Ερζεγοβίνης, όσο και στην διαδικασία ομαλοποίησης των σχέσεων μεταξύ της Ένωσης και των κρατών που προέκυψαν από την τεως Γιουγκοσλαβία, συμπεριλαμβανομένης και της νέας Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας.

ΤΟΥΡΚΙΑ - ΚΡΙΣΗ ΙΜΙΑΣ

Με την Τουρκία, η Ελλάδα αντιμετωπίζει μια σειρά από προβλήματα, τα οποία είναι σκόπιμο να ιδωθούν και στο πλαίσιο του παραπάνω αναφερθέντος προβληματισμού για την ΚΕΠΠΑ.

Υφίσταται από καιρού και κατά περιόδους κορυφώνεται με ξαφνικές κρίσεις, μια συστηματική αμφισβήτηση εκ μέρους της Τουρκίας, επί των Ελληνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων.

Αυτή περιλαμβάνει:

- Την κυριαρχία επί Ελληνικών νησίδων στα Δωδεκάνησα, συγκεκριμένα (Ίμια), αλλά και σε όλη την έκταση του Αιγαίου γενικώς.

- Το δικαίωμα της Ελλάδος, να υπερασπίζει τα απειλούμενα νησιά της με στοιχειώδεις αμυντικές προβλέψεις, όπως αναγνωρίζεται από τον Χάρτη των Η.Ε.

- Την ύπαρξη υφαλοκρηπίδας για τα νησιά του Αιγαίου.

- Τον εναέριο χώρο των 10 ν.μ. της Ελλάδας, ο οποίος ισχύει χωρίς προηγούμενες αμφισβητήσεις ήδη από το 1931.

- Το FIR Αθηνών για τον έλεγχο της εναέριας κυκλοφορίας στο Αιγαίο.

- Το δικαίωμα που παρέχεται στην Ελλάδα, βάσει της Σύμβασης περί Δικαίου της Θάλασσας που πρόσφατα επικυρώθηκε, να επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα σε 12 ν.μ. απειλώντας σε αντίθετη περίπτωση με ένοπλη σύρραξη.

Πρόσφατο παράδειγμα της Τουρκικής στάσης, η κρίση στο Αιγαίο. Για πρώτη φορά η Τουρκία ανακινεί διεκδίκηση ελληνικού εδάφους.

Η ελληνική θέση εν προκειμένω είναι σαφής:

Το νομικό καθεστώς που διέπει τα Δωδεκάνησα και τις βραχονησίδες τους, διέπεται από μια σειρά συνθηκών οι οποίες ξεκινούν από την Συνθήκη της Λωζάννης του 1923 και την Ιταλοτουρκική συμφωνία του 1932, συνθήκες που παραχωρούσαν τα Δωδεκάνησα από την Τουρκία στην Ιταλία και τις οποίες διαδέχθηκε ως προς την κυριαρχία, η Συνθήκη Ειρήνης των Παρισίων του 1947, με την οποία τα Δωδεκάνησα πέρασαν στην Ελλάδα.

Για πλείστους λόγους που άπτονται, πέραν από κάθε αμφισβήτηση, του Διεθνούς Δικαίου, της αρχής της διαδοχής των κρατών στις διεθνείς συνθήκες, της μέχρι σήμερα κρατούσας πρακτικής και του status - quo στην περιοχή, λόγους τους οποίους ουδέποτε η Τουρκία είχε αμφισβητήσει, οι βραχονησίδες Ίμια, πλησίον της Ελληνικής νήσου Καλύμνου στα Δωδεκάνησα, θεωρούνται ότι ανήκουν στην Ελλάδα.

Όπως προαναφέρθηκε, με την Τουρκική επιχειρηματολογία τίθεται κατ' ουσίαν υπο αμφισβήτηση όλο το μεταπολεμικό εδαφικό και συμβατικό καθεστώς και παραβιάζονται οι ίδιες οι αρχές που διέπουν τον ΟΑΣΕ περί εδαφικού status - quo και που η Τουρκία είχε υπογράψει στα πλαίσια της ΔΑΣΕ.

Είναι χαρακτηριστικές οι δηλώσεις της Πρωθυπουργού της Τουρκίας Tansu Ciller, και δηλώσεις άλλων Τούρκων αξιωματούχων, με τις οποίες δεν αμφισβητείται μόνον η Ελληνική κυριαρχία επί των νήσων Ίμια, αλλά προβάλλονται διεκδικήσεις επί σειράς νησίδων στο Αιγαίο με απειλή πολέμου.

Η Ελλάδα προτείνει συνεπώς στους ευρωπαϊούς εταίρους της, με σκοπό να περιφρουρηθεί η ειρήνη και η σταθερότητα στην περιοχή, να πεισθεί με οποιονδήποτε τρόπο η Τουρκία να μεταθέσει τις διεκδικήσεις της επί των νήσων Ίμια, στο νομικό πλαίσιο που αρμόζουν, δηλαδή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης.

Καθίσταται σαφές ότι η Ελλάδα είναι αναγκασμένη αλλά και αποφασισμένη, υπό τις συνθήκες αυτές, να ζητήσει από την Ευρωπαϊκή Ένωση να υπάρξουν μέσα από τις νέες προβλέψεις της Διακυβερνητικής, οι ρυθμίσεις εκείνες που θα ενισχύσουν αποτελεσματικά την ασφάλεια της, αλλά και την ασφάλεια κάθε άλλης χώρας μέλους, στα πλαίσια της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας, από παρόμοιες επιβουλές εκ μέρους τρίτων χωρών.

Υπό τις παρούσες συνθήκες πάντως, γίνεται αντιληπτό ότι η Ελλάδα, έχει μεγάλη δυσκολία να συνεχίσει να επιδεικνύει καλή πίστη, όπως κάνει μέχρι στιγμής, και να συνεργασθεί στην προώθηση των συμφωνιών της Ε.Ε. με την Τουρκία, όσο η τελευταία δεν τηρεί τα όσα ρητά δεσμεύτηκε να πράξει στις 6 Μαρτίου 1995, με την δήλωση περί εφαρμογής αρχών καλής γειτονίας.

- Συγκεκριμένα η Ελλάδα αντιμετωπίζει δυσκολίες στο να συναινέσει:

- Στη σύγκληση του Συμβουλίου Σύνδεσης ΕΕ - Τουρκίας.

- Στην υλοποίηση της χρηματοδοτικής συνεργασίας με την Τουρκία δια της εγκρίσεως του σχετικού χρηματοδοτικού κανονισμού.

1- Η υπαγωγή μιάς διεθνούς διαφοράς στο δικαιοδοτικό όργανο της Χάγης γίνεται με δύο τρόπους : με μονομερή προσφυγή κράτους ή με συνυποσχετικό.

2.1- Η πρώτη προϋποθέτει προηγούμενη αναγνώριση της υποχρεωτικής δικαιοδοσίας του Διεθνούς Δικαστηρίου. Η εν λόγω αποδοχή γίνεται, είτε με σχετική δήλωση σύμφωνα με το άρθρο 36 παρ.2 του Καταστατικού του Δ.Δ ή εδράζεται σε ρήτρα, ενσωματωμένη σε διεθνή συνθήκη, που προβλέπει την αρμοδιότητα του Δ.Δ. (άρθρο 36 παρ.1 Κατ).

2.2- Το συνυποσχετικό, είναι μιά διεθνής συμφωνία που οριοθετεί, από πλευράς διαδικασίας και δικαίου, την έκφραση της συναίνεσης των ενδιαφερομένων μερών να θέσουν μια διαφορά τους στη κρίση του Δ.Δ. Προς τούτο δεν απαιτείται, απαραίτητα, προηγούμενη, αναγνώριση της δικαιοδοσίας του Δ.Δ κατά το άρθρο 36 παρ.2 Κατ. Δ.Δ. Φυσικά τα μέρη θα πρέπει να προσέλθουν σε συνομιλίες για την σύνταξη του συνυποσχετικού που υποβάλλεται στο Δ.Δ.

3- Η Ελλάδα αναγνωρίζει, από τον Ιανουάριο 1994, την υποχρεωτική δικαιοδοσία του Διεθνούς Δικαστηρίου, με τον όρο της αμοιβαιότητας, εκτός από διαφορές που σχετίζονται με τη λήψη στρατιωτικών μέτρων αμυντικού χαρακτήρα για λόγους εθνικής ασφάλειας. Η Τουρκία δεν αναγνωρίζει τη δικαιοδοσία του Δ.Δ.

4- Συνακόλουθα και λαμβανομένου υπόψη ότι η Ελλάδα δεν είναι επισπεύδουσα, θεωρητικά υπάρχουν δύο ενδεχόμενα. Είτε τα ενδιαφερόμενα μέρη διατυπώνουν και υποβάλλουν στο Δ.Δ ένα συνυποσχετικό, ή η Τουρκία αναγνωρίζει με δήλωση της, κατά το άρθρο 36 παρ.2 Κατ. Δ.Δ, την αρμοδιότητα του οργάνου και προσφεύγει κατά της Ελλάδος. Σ' αυτή τη δεύτερη περίπτωση, η ελληνική επιφύλαξη που διατυπώθηκε στη δήλωση αποδοχής της δικαιοδοσίας του Δ.Δ, θα πρέπει να μην εμποδίσει την προώθηση της εκδίκασης της υπόθεσης από το Δ.Δ (πχ. αποφυγή ενδεχομένης έγερσης προδικαστικών ενστάσεων κλπ). Εξάλλου η ενδεχόμενη αναγνώριση από την Τουρκία της αρμοδιότητάς του Δ.Δ, δίνει φυσικά την δυνατότητα στη Ελλάδα να προσφύγει μονομερώς στο Δ.Δ κατά της Τουρκίας, ζητώντας ν' αναγνωριστεί ότι η συγκεκριμένη τουρκική συμπεριφορά είναι αντίθετη προς το Διεθνές Δίκαιο.

- ευρεία συνεργασία με
από τα κράτη
- Τουρκία επένδυση σε οικονομία
- Το κομμάτι της
οικονομίας

POINTS D'INTERVENTION DE LA PART DU PREMIER MINISTRE

Remerciements de la mission

- Contatation: Pas des problèmes importants habituels
- Ma visite est une visite qui a pour but ~~de~~ un échange de vue sur ce qui concerne les questions européennes et les questions intéressant
- coopération plus étroite des deux pays au sein de l'Union Européenne de tous les meilleurs desirables aide à un nouvel essai de l'unification Européenne

Όσο ευχάριστη όσο ευχάριστη.

INTRODUCTION

L'Union Européenne doit être au courant du fait que la Grèce l'assistera dans tous les efforts pour la justification d'une réponse institutionnelle unique, aux nouveaux défis, à la fois européens et internationaux, tels qui se posent dans le cadre de la Conférence Intergouvernementale. Parallèlement, elle va agir conformément à toutes les initiatives de l'Union Européenne, dans l'espace internationale, tenant toujours en compte l'intérêt général de l'Europe.

CONFERENCE INTERGOUVERNEMENTALE

modèle ou les pouvoirs centraux de l'Union est renforcé - modèle ~~de~~ fédéralisme

En ce qui concerne la Conférence Intergouvernementale elle-même, nous tenons les positions fondamentales suivantes:

Par rapport aux modifications institutionnelles, nous croyons que l'Union Européenne doit surtout prendre en considération les équilibres existantes pour qu'elles ne s'aboutissent pas au détriment de la représentation des petits Etats Membres.

Commission = ταμπά. τα αποτελέσματα πρέπει να είναι εκλεκτικά

fédéralisme dans les compétences traditionnelles de l'Union

Quant à la suggestion concernant la pondération des voix effectués au sein du Conseil, selon des critères de population, nous voudrions souligner que ce sont les Etats souverains qui y sont représentés et non pas les populations. Le même vaut en ce qui concerne l'exercice de la Présidence du Conseil, à rotation, où tous les pays doivent avoir des opportunités égales.

Fayla et al

En ce qui concerne la procédure de la prise des décisions à l'unanimité ou à la majorité qualifiée, la Grèce accepte l'élargissement du nombre des domaines dans lesquels les décisions en sont prises selon le principe de la majorité qualifiée, par rapport tant aux sujets du premier et du troisième pilier que, cas par cas, aux sujets de la politique extérieure et de la politique de sécurité, pourvu que les intérêts nationaux d'un Etat Membre ne se mettent pas en risque.

UNION ECONOMIQUE ET MONETAIRE

Quant à l'UEM, le calendrier établi en doit être respecté. La Grèce, pour sa part, est convaincue que par l'observation fidèle du Programme de Convergence, elle sera en état, jusqu'à 1998, de satisfaire, pour la plupart, les critères posés par le Traité de Maastricht. En ce qui concerne la dette publique, une tendance diminutive y sera effectuée, fait auquel on devra accorder de l'importance, afin que la Grèce puisse intégrer, au temps prévu, à la troisième phase de l'UEM.

Il convient aussi, de préciser en ce moment, le type de relations parmi les Etats Membres qui passeront à la troisième phase de L'UEM et les restes, qui ne pourront pas y passer.

dynamique

INSTITUTIONS - DEMOCRATISATION

Pendant les pas suivants, importants vers la restructuration de l'UE on ne doit pas en exclure les citoyens de l'UE.

On doit améliorer et simplifier la procédure de participation à la prise de décisions:

3 | D'abord, on doit accorder au Parlement Européen des compétences accrues dans la procédure de la prise de décisions au sein du premier et du troisième piliers, aussi que des compétences de contrôle, en général, tout en étendant le principe de codécision à d'autres domaines.

procédures simplifiées

On doit accorder aux Parlements Nationaux, le droit de participation immédiate à la procédure de la Conférence Intergouvernementale.

les mieux associer aux lois communautaires

4 | On doit effectuer la communautarisation de certains domaines du troisième pilier, comme l'affrontement de l'immigration clandestine ainsi que de l'usage et du trafic de drogues, en poursuivant la participation plus active des Institutions de l'Union Européenne, comme le Parlement, la Commission et la Cour de Justice.

EMPLOI

En ce qui concerne la cohésion sociale et le chômage, la Grèce a proposé ce qui suit:

Des réformes structurelles au marché de travail, en adoptant au même temps, une politique macroéconomique fiable, en stimulant les investissements et en créant de nouvelles places de travail, en renforçant l'efficacité des petites et moyennes entreprises et en améliorant davantage la mise en place des Réseaux Transeuropéens et les Fonds Structuraux.

ELARGISSEMENT

4 | Quant à l'élargissement de l'Union vers le Sud et l'Est les positions helléniques se reflètent pleinement aux conclusions communes qui ont été relevées au Sommet Européen de Madrid, décembre dernier.

Plus concrètement:

-Les négociations pour l'adhésion du Chypre et de Malte à l'UE peuvent entamer six mois après la fin de la Conférence Intergouvernementale.

-En ce qui concerne l'adhésion des PECO (Pays d'Europe Centrale et Orientale) nous estimons que les négociations relatives doivent entamer ensuite, conformément aux possibilités et aux particularités de chaque pays candidat, et

selon une base de négociation commune, à condition qu'on conserve tout ce qui a été accordé au Sommet Européen de Madrid sur la nécessité d'examiner les divers impacts, financière et autres, de l'élargissement, en question, aux politiques communes et aux Fonds de l'Union Européenne.

PESC

Politique Extérieure et de Sécurité

~~modèle de préfect~~

Une problématique intense réside aussi sur le fait des relations et associations futures entre la PESC, l'UEO et l'OTAN.

Précisément la Grèce estime que:

5) En ce qui concerne les sujets de politique extérieure et de sécurité commune, il y réside une lacune fondamentale. L'UE doit jouer de manière décisive son rôle international.

Les points auxquels on doit accorder de l'importance sont les initiatives et les actions politiques, à la fois concrètes, rapides et décisives que l'UE doit assumer sur les sujets de la PESC, et non pas la création des institutions nouvelles et des postes qui pourraient aboutir à une confusion et à un conflit de compétences au sein des institutions de l'UE. Par contre, il est indispensable que les Etats Membres et la Commission procèdent à la création, en commun, d'un groupe d'analyse et de planification dans le cadre du Secrétariat Général du Conseil.

sceptique
à chaque
représentant
de la PESC

Il convient que l'UEO, autant qu'elle continue à fonctionner en tant qu'Institution autonome, s'occupe des domaines de sécurité, puisque, dans l'avenir proche la défense demeurera sous la responsabilité de l'OTAN. En ce qui concerne les actions qui peuvent être effectuées toujours dans le cadre des sujets de sécurité qui appartiennent au secteur de responsabilité de l'UEO, la Grèce partage l'avis qu'une telle intervention pourrait être mise en place dans des conflits régionaux, et l'intervention en question aura la forme des missions telles qui sont prévues à la "Déclaration de Petersberg".

6) Le principe de la solidarité communautaire, pleinement accepté, doit par la reconnaissance et la délimitation des frontières extérieures de l'UE aussi que par l'application de la clause d'assistance mutuelle dans le cadre de la PESC, somportée dans l'article 5 des statuts de l'UEO, et est utilisée telle quelle, sans aucun besoin d'explications et d'exceptions.

L'objectif final qui conviendrait être atteint, constitue l'intégration de l'UEO à l'UE.

PAYS BALKANIQUES - MER MEDITERRANEENNE

Il devient tout à fait clair, la nécessité d'une coopération plus étroite avec les pays de Visegrad, surtout dans le domaine de la sécurité, tandis que la Grèce est en train de promouvoir ses relations avec les pays balkaniques voisins. La

Grèce en tant que membre de l'Union Européenne, de l'OTAN, mais aussi de tous les plus grandes Organisations internationales, se trouve en position et elle désire, fortement, contribue tant à la consolidation de la paix et de coopération multilatérale entre les pays balcaniques, qu'à leurs développement financière et politique, en instaurant et en stabilisant de nouvelles institutions démocratiques au sein des pays en question.

La Grèce vise, aussi, à effectuer une coopération multilatérale avec les pays de la Méditerranée, à la suite du nouveau processus Euroméditerranéen, tel qui a été inauguré au cours de la Conférence de Barcelone.

Dans le cas de la Yougoslavie, la Grèce participe d'une façon active, aussi bien à la reconstruction de Bosnie - Herzégovine, qu'au processus de normalisation des relations entre l'Union Européenne et les pays issus de l'ex-Yougoslavie, y compris la nouvelle République Fédérale de Yougoslavie.

TURQUIE - CRISE DE L'ILÔT IMIA

La Grèce, à l'égard de la Turquie, affronte une série des problèmes, dont il est convenable d'être envisagé, dans le contexte de la problématique susmentionnée, concernant la PESC.

Dépuis longtemps et périodiquement, la Turquie fait preuve d'une revendication systématique sur les droits souverains helléniques, pratique qui s'accumule au moment où s'éclatent des crises imprévues.

Ladite revendication se reflète à:

a) - La souveraineté sur îlots helléniques du Dodécanèse, plus concrètement sur les rochers d'Imia, et aussi sur l'ensemble de la mer Egée.

Le droit de la Grèce, qui consiste à protéger les îles menacées par la Turquie, avec l'appui des moyens de défense essentiels, l'usage desquels est reconnu par la Charte de l'ONU.

b) - L'existence du plateau continentale en faveur des îles de la mer Egée.
 - L'espace aérien hellénique qui s'étend jusqu'à dix milles marins qui est en vigueur depuis 1931, sans aucune contestation de la part de la Turquie.

c) - Le FIR d'Athènes sur l'exercice de contrôle de la circulation dans l'espace aérien de la mer Egée.

- Le droit reconnu à la Grèce, d'étendre la limite de ses eaux territoriales jusqu'à douze milles marins, d'après la Convention sur le droit de la mer, récemment ratifié. Au cas où la Grèce devrait user de son droit susmentionné, le gouvernement turc menace de déclarer la guerre à la Grèce.

Ce qui caractérise l'attitude turque, c'est la crise récente éclatée dans la mer Egée. C'est aussi la première fois que la Turquie élève une revendication sur le territoire hellénique.

la position hellénique est tout à fait claire:

- A. On ne peut pas changer les frontières existantes
- B. L'UE reconnaît les frontières extérieures de chaque pays membre comme frontières de l'Union
- C. En cas de revendication tout différend doit être résolu conformément aux principes du droit international.

7) Initiatives de U.E en ce sens. Ballantini que qui ne se trouvent pas les questions de politique et

Entre la Grèce et la Turquie se pose une question qui ne concerne pas seulement la Grèce et la Turquie mais des questions beaucoup plus importantes sont posées

Rôle de la Turquie. Crise en Turquie - radicalisation d'importantes fractions de la population - Effort pour déplacer l'intérêt de l'Union européenne des grands problèmes internes. L'U.E doit examiner les crises internes de la Turquie. L'U.E doit examiner le développement et la paix intérieure de la Turquie. La Turquie ne peut pas jouer le rôle qu'on attend d'elle en ce moment

et accepter la responsabilité de la sécurité de la zone internationale

La conférence intergouvernementale des dispositions précises relatives à la protection des ses frontières extérieures

et l'existence matérielle des pays membres. Le pays qui a des revendications doit laisser ses

- Πλατύνει διαφοράς μεταξύ Ελληνικών
- Διαφορές οι οποίες φέρνουν τα κράτη για Δέσμευση κοινής γειτονίας. Να φέρει ταράτσες - να φωνάξει.
- > να συζητηθούν
- > από Προσφυγή στο Δικαστήριο της Χάγης (ilots de Imia)

Le statut légal qui régit les îles du Dodécanèse et les rochers qui les entourent, est défini par un nombre de traités, premièrement par celui de Lausanne de 1923, deuxièmement par l'accord conclu entre l'Italie et la Turquie, en 1932, en vertu desquels les îles du Dodécanèse ont été cédés de la Turquie à l'Italie. Ces derniers traités ont été succédés en ce qui concerne la souveraineté, par le Traité de Paix de 1947, en vertu duquel, l'Italie a cédé les îles du Dodécanèse à la Grèce.

Pour bien de raisons qui s'accordent, au delà de toute contestation, aux règles du Droit International, au principe de succession des états aux traités internationaux, à la pratique suivie et appliquée jusqu'à ce moment-ci et au status-quo qui regnait dans la région, lesdites raisons n'avaient jamais été contestées, auparavant, de la part de la Turquie, les îlots d'Imia, situés près de l'île hellénique Kalymnos qui appartient au Dodécanèse, sont tenus pour des territoires appartenant à la Grèce.

Comme l'on a été susmentionné, selon l'argumentation turque, on se met en cause l'ensemble du status-quo territoriale réglé par l'OSCE, dont les dispositions avaient été signées par la Turquie elle-même, dans le cadre de la CSCE, lesdits principes ont été violés de la part de la Turquie.

Il est à souligner les déclarations faites par le premier ministre turc Tansu Ciller et aussi par d'autres dignitaires turques avec lesquelles on ne conteste pas seulement la souveraineté hellénique sur les îlots d'Imia, mais on apparaît aussi, des revendications sur une série de rochers dans la mer Egée, qui vont jusqu'au point de constituer une menace de guerre.

Par conséquent, afin de sauvegarder la paix et la stabilité dans la région, la Grèce suggère à ses associés européens, de faire des efforts pour convaincre la Turquie, n'importe avec quel moyen, qu'elle-même remet ses revendications sur les îlots d'Imia dans le contexte légal adéquate, c'est à dire, auprès de la Cour International de Justice.

Il devient clair, que la Grèce s'est vue à la lois containgnante et déterminée, sous les conditions actuelles, de demander à l'Union Européenne de formuler, celle dernière, à travers les nouvelles prévisions de la Conférence Intergouvernementale, des reglementations adéquates qui pourraient renforcer, de manière efficace sa sécurité et aussi la sécurité de tout autre pays - membre, dans le cadre de la PESC, en les sauvegardant, en même temps par les machnations provenant da la part de pays tiers.

En tout état de cause, il est bien entendu que la Grèce fait face à une grande difficulté de pouvoir manifester la bonne fais, comme elle pratique jusqu'à ce moment-ci, et en plus, de coopérer avec la Turquie au sujet de promotion des Accords conclus entre l'UE et la Turquie, tout au long que la dernière, n'observe pas tout ce qu'elle s'est engagée de faire à partir du 6 mars 1995, selon la déclaration émue concernant la mise en oeuvre de principes de bon voisinage.

Vous exigez de nous un effort intense pour participer à l'U.E.M. Mais d'autre part votre comportement neutral nous oblige de suivre une course aux armements qui n'est pas constructive l'effet européen économique

le meilleur de deux mondes n'est peut être pas possible

Concrètement, la Grèce affronte des difficultés à octroyer son consentement aux sujets suivants:

-La Réunion du Conseil d'Association entre l'UE et la Turquie.

-La réalisation de la coopération de financement avec la Turquie, à l'approbation du règlement de financement en question.

*se mettre d'accord sur
les principes*

1. La soumission d'un différend international à la jurisprudence du Tribunal de la Haye, peut s'effectuer de deux façons : à travers une pétition d'un pays, ou bien par la signature d'un compromis.

2.1 Le premier cas présuppose la reconnaissance antérieure de la jurisprudence obligatoire de la Cour Internationale. Cette reconnaissance s'effectue, soit par une déclaration relative, conformément à l'article 36, par. 2 des Statuts de la Cour de Justice, soit à travers une clause incorporée à une convention internationale qui prévoit la jurisprudence de la Cour Internationale. (article 36, par. 1).

2.2 Le compromis, constitue un accord international qui délimite de point de la procédure et du Droit, l'expression de l'accord des parties concernées de soumettre leur différence au jugement de la C.I.J. A cet fin, il n'est pas obligatoire d'avoir une reconnaissance antérieure de la Jurisprudence de la C.I.J., selon l'Article 36, par. 2, des statuts de la C.I.J. Bien entendu les parties doivent entreprendre de pourparlers pour la conclusion du compromis qui se soumettra à la C.I.J.

3. La Grèce reconnaît, depuis Janvier 1994, la jurisprudence obligatoire de la C.I.J., sous la condition de réciprocité, sauf dans les cas relatives à la prise de mesures militaires de caractère défensive pour de raisons de sécurité nationale. La Turquie ne reconnaît pas la jurisprudence de la C.I.J.

4. Par conséquent et en tenant compte que la Grèce n'est pas la partie qui presse pour un jugement, en principe il n'a que deux possibilités :

Soit les deux parties formulent et soumettent à la C.I.J. un compromis, soit la Turquie reconnaît par une déclaration, conformément à l'article 36, par. 2, des Statuts de la C.I.J., la jurisprudence de la Cour et fait appel contre la Grèce. Dans ce deuxième cas, la réserve Grecque exprimée dans la déclaration d'acceptation de la jurisprudence de la C.I.J., ne devrait pas empêcher le jugement dudit cas par la C.I.J. (i.e. éviter une invocation possible d'un renvoi préjudiciel). D'autre part la reconnaissance éventuelle par la Turquie de la jurisprudence de la C.I.J., donne évidemment à la Grèce la possibilité de faire appel à la C.I.J. contre la Turquie, en demandant la reconnaissance que le comportement Turc dans ce cas est contraire aux principes du Droit International.

Franzose will Griechenland - 10 Jahre in der BRD. Welche eine sehr unge. Verhandl. mit Deutschland
Bilaterale Beziehung

Zwänge während des Krieges
Kriegsunterdrückungen

Zweck der Reise:
Griechenland war für viel zu lange
Zeit zurückgezogen. Wir wollen
die unterschiedlichen Entfernungen
überwinden, unseren Wunsch

Einleitung

Die Europäische Union sollte zur Kenntnis nehmen, daß Griechenland jede Bemühung zu einer einheitlichen institutionellen Antwort gegenüber den neuen europäischen und internationalen Herausforderungen unterstützt, wie sie sich auch im Rahmen der Regierungskonferenz stellen. Zugleich wird Griechenland in allen Initiativen mitwirken, die die Europäische Union im internationalen Bereich nach Maßgabe des allgemeinen europäischen Interesses Europas ergreifen wird.

Regieren
Überleben
jugendlich

zu einer
engen Zu-
sammen-
arbeit gehen
Auch mit
Griechenland
einen Meinungsaustausch über
die Probleme
des Eu.U. und unsere
beiden Länder
beschäftigen

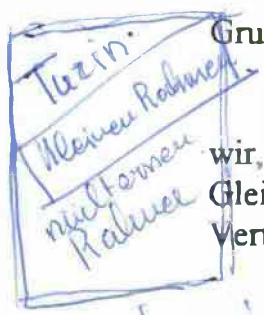
* zwei große Probleme keine
Außen- u. Sicherheitspolitik
- Alles andere -

Regierungskonferenz

Was die Regierungskonferenz selbst betrifft, so vertreten wir folgende Grundpositionen:

Stellen wir fest, daß dringende
Fragen die von Bedeutung für ein stabiles
Vorgehen waren von Bedeutung sind und
wollte sind - das Mandat der Regierung
auf der Arbeitsgruppe - wie sind ein
einige wichtige
Bearbeitung der Fragen
sollten Be-
ziehungen
gefasst werden
wie zu erfahren
daran

Bezüglich der institutionellen Anpassung der Unionsorgane, glauben wir, daß diese ernsthaft darum bemüht sein muß, das vorhandene Gleichgewicht berücksichtigen sollten und auf keinen Fall auf Kosten der Vertretung der kleinen Mitgliedsländer ausfallen darf.

Was den Vorschlag zur Stimmzählerwägung im Ministerrat nach der Größe der Einwohnerzahl betrifft, so müssen wir bemerken, daß im Ministerrat souveräne Länder und nicht Einwohnerzahlen vertreten werden. Dasselbe gilt auch für die nach dem Rotationsprinzip eingerichtete Präsidentschaft im Ministerrat, aufgrund dessen für alle Länder Chancengleichheit besteht.

- Synthese
von Europa
Konvention

Bezüglich der Frage des Beschlußverfahrens nach dem Prinzip der Einstimmigkeit oder der qualifizierten Mehrheit akzeptieren wir die Erweiterung der Bereiche, über die nach dem Mehrheitsprinzip abgestimmt wird; vor allem in Fragen der ersten und zweiten Säule, und je nach Fall in Fragen der Gemeinsamen Außen- und Sicherheitspolitik, soweit keine Souveränitäts- und nationalen Interessen eines Mitgliedlandes berührt werden.

2)

Wirtschafts- und Währungsunion

In den Fragen der Wirtschafts- und Währungsunion halten wir am vereinbarten Zeitplan fest. Griechenland meint, daß es durch die treue Befolgung des Konvergenzplans bis 1998 die meisten Kriterien erfüllt haben wird, während das Problem der Staatsschulden eine erheblich fallende Tendenz erreicht haben wird. Dies muß ernsthaft berücksichtigt werden, so daß das Land in absehbarer Zeit an der dritten Stufe der WWA teilnehmen kann.

3)

Teilnahme ist auch eine politische Frage
Hat ein Land sich den gesetzten Standards
erheblich angenähert? Möchte es sein
daß seine Teilnahme überprüft wird,
selbst wenn es eines der Kriterien nicht
erfüllt.

Zudem muß in dieser Stufe das Verhältnis zwischen jenen Mitgliedsländern, die zunächst an der dritten Stufe der WWU beteiligt werden, und den übrigen festgelegt werden.

* *Man muß nicht eine EU mit zwei Gasdesideratigkeiten schaffen. Die WWU soll dazu beitragen, dass eine Dynamik der Annäherung entsteht und nicht daß sich die Staaten voneinander entfernen.*

Institutionen - Demokratisierung

Die nächsten wichtigen Schritte zur Neustrukturierung der Europäischen Union sollten nicht ohne Zustimmung der Bürger vorgenommen werden.

Folgende Verfahren zur Beteiligung an den Entscheidungen sollten aktiviert und vereinfacht werden:

§ *Dem Europäischen Parlament sollten zusätzliche Befugnisse in den Bereichen der zweiten und dritten Säule zugestanden aber auch allgemein sollte es mit größeren Kontrollkompetenzen ausgestattet werden, und zwar bei gleichzeitiger Erweiterung des Mitentscheidungsverfahrens auf weitere Gebiete.*

Die Nationalparlamente sollen direkt an der Regierungskonferenz beteiligt werden.

Bestimmte Aspekte der dritten Säule sollten der Gemeinschaft übertragen werden, wie etwa die Bekämpfung der illegalen Immigration und des Drogenhandels, und die Institutionen der Union, nämlich des Europäischen Parlaments, der Kommission und des Europäischen Gerichtshofs, verstärkt eingesetzt werden.

interationale Vereinbarungen, Instanz, mentaler Zusammenhang, Zeit erwas ist als wenig wichtig

*

Beschäftigungspolitik

Was den sozialen Zusammenhalt und die Arbeitslosigkeit betrifft hat Griechenland folgende Vorschläge zu unterbreiten:

Strukturreformen im Arbeitsmarkt in Verbindung mit einer glaubwürdigen makro-ökonomischen Politik, bei gleichzeitiger Unterstützung der Investitionen und Schaffung von neuen Arbeitsplätzen durch Verstärkung der Effizienz der Kleinen und Mittleren Unternehmen, durch die weitere Förderung der Transeuropäischen Netze und durch Verwendung der Strukturfonds.

*

Erweiterung

5 | Bezüglich der Süd- und Ost-Erweiterung der Union sind die griechischen Positionen identisch mit den "Schlußfolgerungen des Europäischen Rats" in Madrid.

Genauer:

- Die Verhandlungen für den Beitritt Zyperns und Maltas werden sechs Monate nach Beendigung der Regierungskonferenz beginnen.

- Daraufhin meinen wir, daß die Verfahren zur Aufnahme der Länder Mittel- und Osteuropas beginnen sollen, und zwar jeweils nach den Möglichkeiten und Besonderheiten jedes Beitrittskandidaten, auf jeden Fall jedoch auf einer gemeinsamen Verhandlungsgrundlage und unter der Voraussetzung, daß alle Bedingungen eingehalten werden, die bezüglich einer Untersuchung der finanziellen und anderen Konsequenzen auf die Erweiterung und auf andere Bereiche gemeinschaftlicher Politik sowie auf die Einnahmen der Union in Madrid vereinbart wurden.

GASP

Intensive Überlegungen werden bezüglich der künftigen Beziehungen zwischen der GASP, der WEU und der NATO angestellt.

Genauer vertritt Griechenland folgende Standpunkte:

Was die Fragen der gemeinsamen Außen- und Sicherheitspolitik betrifft, so meint Griechenland, daß das Institutionssystem der Gemeinschaft eine grundsätzliche Lücke aufweist. Die Union muß mit Entschiedenheit ihre internationale Rolle vertreten.

Wichtig sind die eindeutigen, umgehenden und entscheidenden politischen Initiativen und Reaktionen, die die Union in den Fragen der GASP ergreifen wird, und nicht die Schaffung neuer Organe und Ämter, die Verwirrung und Kompetenzenkonflikte zwischen den Institutionen der Union herbeiführen würden. Dagegen erscheint die Einrichtung einer Analyse- und Planungsgruppe, an der die Mitgliedsländer und die Kommission im Rahmen des Generalsekretariats des Ministerrats beteiligt sein sollen, notwendig.

Solange die WEU als unabhängige Institution existiert, wird sie sich mit Sicherheitsfragen befassen müssen, zumal in absehbarer Zukunft die NATO für die Fragen der Verteidigung weiterhin Verantwortung trägt. Als Aktion im Bereich der Sicherheit von Seiten der WEU würde Griechenland den Eingriff

Institutionelle Kleinarbeit, die ~~keine~~ nicht die Dimensionen einer grossen Regel hat -

Man kann den Regeln Ordnung angeben

Wir sind dafür, dass es eine geteilte Verantwortung für den Fortschritt in der gemeinsamen Außen- und Wirtschaftspolitik gibt

a) →

zur Lösung von Konflikten in Form von Missionen befürworten, wie sie in der "Petersberger Erklärung" vorgesehen sind.

Das allenthalben akzeptierte Prinzip der Gemeinschaftssolidarität wird demnach seine praktische Anwendung in der Formulierung einer Klausel über die gemeinsame Unterstützung im Rahmen der GASP finden. Als solche könnte der gesamte Text des Artikels 5 des Statuts der WEU, ohne ergänzende Interpretationen und Ausnahmen übernommen werden.

Als letztes Ziel gilt die Eingliederung der WEU in die Europäische Union.

das Beispiel des Fall des griechisch-türkischen Konflikts.

*

Balkan - Mittelmeer

Deutlich ist die Notwendigkeit einer engeren Zusammenarbeit mit den Visegrad-Ländern auf den Gebieten der Sicherheit, wobei Griechenland weiterhin die Zusammenarbeit mit den Nachbarländern auf dem Balkan fördert.

Als Mitglied der Europäischen Union, der NATO, aber auch aller größeren Internationalen Organisationen, ist Griechenland in der Lage und hat die Möglichkeit, sowohl zur Festigung des Friedens als auch zur mehrseitigen Zusammenarbeit zwischen den Balkanländern beizutragen, sowie deren wirtschaftliche und politische Weiterentwicklung zu fördern, und zwar durch die Stabilisierung der neuentstandenen demokratischen Institutionen in diesen Ländern. Griechenland zielt zudem auch auf die mehrfache Zusammenarbeit mit den Mittelmeerländern, auch im Rahmen der Europäischen Mittelmeer-Politik, wie sie bei der Konferenz in Barcelona vereinbart wurde.

Griechenland beteiligt sich aktiv an der Beilegung des Konflikts in Jugoslawien durch die Teilnahme sowohl an den Aufbauarbeiten in Bosnien-Herzegowina als auch an dem Prozeß der Wiederherstellung der Beziehungen zwischen der Union und den Ländern, die aus dem ehemaligen Jugoslawien entstanden sind, einschließlich der neuen Bundesrepublik Jugoslawien.

*

Türkei - "Imia"-Krise

Was das Verhältnis zur Türkei betrifft, so steht Griechenland vor einer Reihe von Problemen, die uns vernünftigerweise im Rahmen der genannten Überlegungen zur GASP überwindbar erscheinen.

Eine systematische Anzweiflung von griechischen Souveränitätsrechten durch die Türkei besteht fort und eskaliert zeitweilig in unvorhersehbaren Krisenzuständen.

7. *erhebt Ansprüche und bezweifelt*
Diese Türkische ~~Anzweiflung~~ *umfaßt:*

→ Das Souveränitätsrecht über griechische Inseln in der Dodekanes, insbesondere der Felseninseln Imia, aber auch über der ganzen Ägäis. — *Tsiler Erklärung*

- Das Recht Griechenlands, seine bedrohten Inseln mit elementaren Verteidigungseinrichtungen zu schützen, wie sie in der Charta der Vereinten Nationen anerkannt werden.

Nichts Neues Since früher

→ - Das Vorhandensein eines Festlandsockels für die Ägäis-Inseln.

→ Den griechischen Luftraum von 10 Seemeilen, der bereits seit 1931 und ohne frühere Infragestellungen besteht.

- Das FIR Athen bezüglich der Kontrolle des Luftverkehrs über der Ägäis.

→ - Das Recht, das Griechenland aufgrund des kürzlich inkraftgetretenen Seerechts eingeräumt wird, seine Seehoheitsrechte auf 12 Seemeilen zu erweitern, bei gleichzeitiger Androhung einer Kriegserklärung im Falle einer Ausübung dieses Rechtes.

Generelle Tendenz der Hoheitsrechte zu erweitern

Ein neuerliches Beispiel der türkischen Haltung ist die Krise in der Ägäis. Zum ersten Mal hat die Türkei ein Recht auf griechisches Territorium erhoben.

Bezüglich dieser Frage ist die griechische Position eindeutig:

Die Rechtsgrundlage für die Dodekanes und ihre Felseninseln ergibt sich durch eine Reihe von Abkommen, die mit dem Abkommen von Lausanne im Jahr 1923 und in dem Italienisch-Türkischen Abkommen im Jahr 1932 beginnen. Mit diesen Abkommen trat die Türkei die Dodekanes an Italien ab. Bezüglich der Hoheitsrechte über die Dodekanes folgte der Friedensvertrag von Paris im Jahr 1947, aufgrund dessen die Dodekanes an Griechenland übergeben wurde.

Aus mehreren Gründen, die zweifellos Fragen des Internationalen Völkerrechts berühren, nämlich des Prinzips der Sukzession von Ländern im Rahmen von internationalen Abkommen sowie des bis heute herrschenden Gewohnheitsrechts und des Status-quo in der Region, Gründe also, die von der Türkei niemals angezweifelt wurden, gilt, daß die die Felseninseln Imia, in der

Nähe der griechischen Insel Kalymnos in der Dodkanes, Griechenland angehören.

→ Wie bereits erwähnt, wird durch die türkische Argumentation generell die gesamte territoriale und vertragliche Ordnung der Nachkriegszeit infragegestellt, wobei zugleich ein Verstoß gegen Prinzipien der OSZE über den territorialen Status-quo vorliegt, Prinzipien, die die Türkei im Rahmen der KSZE bereits unterzeichnet hat.

Die Erklärungen der türkischen Premierministerin Tansu Ciller sowie die Erklärungen anderer türkischer Amtspersonen, mit denen nicht nur die griechische Souveränität auf den Inseln Imia in Zweifel gezogen, sondern gar Forderungen nach einer Reihe von Inseln in der Ägäis unter Androhung einer Kriegserklärung gestellt werden, sind bezeichnend.

In der Absicht den Frieden und die Stabilität in der Region zu sichern, schlägt Griechenland deshalb seinen Europäischen Partnern vor, die Türkei mit allen Mitteln zu überzeugen, ihre Forderungen nach den Inseln Imia im vorgesehenen rechtlichen Rahmen zu vertreten, nämlich vor dem Internationalen Gerichtshof in Den Haag.

Es sollte deutlich geworden sein, daß sich Griechenland gezwungen sieht und dazu entschlossen ist, unter diesen Umständen bei der Europäischen Union zu fordern, daß in den neuen Verordnungen der Regierungskonferenz Regelungen vorgesehen werden, die die Sicherheit Griechenlands, aber auch die Sicherheit jedes anderen Mitgliedstaates, vor derartigen Bedrohungen von Drittländern effizient gewährleisten.

Es hat auch deutlich geworden sein, daß Griechenland unter diesen Umständen große Schwierigkeiten hat, weiterhin seinen guten Glauben an den Tag zu legen, wie es bislang geschehen ist, und weiterhin bei der Förderung der Abkommen zwischen der EU und der Türkei mitzuarbeiten, solange letztere sich nicht an die Vereinbarungen hält, zu denen sie sich mit den Erklärungen über gute Nachbarschaftsbeziehungen am 6. März 1995 ausdrücklich verpflichtet hat.

Im einzelnen sieht sich Griechenland nicht in der Lage, folgendem zuzustimmen:

- der Einberufung des Assoziationsrats EU-Türkei,
- der Verwirklichung der Zusammenarbeit mit der Türkei bezüglich deren Finanzierung durch die Annahme der entsprechenden Finanzierungsverordnung.

1. Die Unterwerfung eines internationalen Streitfalls unter die Gerichtsbarkeit des Internationalen Gerichtshofes in Den Haag kann auf zwei Wegen erfolgen: entweder durch die einseitige Klageerhebung seitens eines Staates oder durch einen Schiedsvertrag (Kompromiss).

2.1. Der erste Weg setzt die Anerkennung der Pflichtgerichtsbarkeit des IGH voraus. Diese Anerkennung kann entweder durch eine diesbezügliche Erklärung nach Art 36 Abs. 2 des IGH Statuts erfolgen oder auf der Klausel eines internationalen Vertrags beruhen, die die Gerichtsbarkeit des IGH vorsieht.

2.2. Der Schiedsvertrag ist ein internationaler Vertrag, der die Einwilligung der interessierten Parteien, für die Vorlegung ihres Streitfalls dem IGH, zum Gegenstand hat. Hierzu ist die vorige Anerkennung der Gerichtsbarkeit des IGH nach Art 36 Abs. 2 des IGH Statuts nicht nötig. Natürlich müssen die Parteien Gespräche für die Formulierung des dem IGH vorzulegenden Schiedsvertrags aufnehmen.

3. Griechenland anerkannte im Januar 1994 die Pflichtgerichtsbarkeit des IGH unter der Voraussetzung der Gegenseitigkeit und unter Vorbehalt hinsichtlich Streitigkeiten wegen militärischer Verteidigungsmassnahmen, um der nationalen Sicherheit willen.

Die Türkei hat die Gerichtsbarkeit des IGH nicht anerkannt.

4. Daher und mit Rücksicht darauf, dass Griechenland nicht die betreibende Partei ist, gibt es, theoretisch, zwei Möglichkeiten. Entweder werden die interessierten Parteien auf einen Schiedsvertrag einig, den sie dem IGH vorlegen werden, oder die Türkei wird durch eine Erklärung nach Art.36 Abs. 2 IGH-Statut die Zuständigkeit des Organs anerkennen und anschliessend gegen Griechenland klagen.

In diesem zweiten Falle soll man achten, dass der griechische Vorbehalt im Rahmen der Anerkennungserklärung für die IGH-Gerichtsbarkeit, das Verfahren nicht anhält. (z.B. durch Vorbringen von Einreden während des Vorverfahrens).

Andererseits wird eine eventuelle Anerkennung der Zuständigkeit des IGH seitens der Türkei Griechenland die Möglichkeit geben, gegen die Türkei einseitig vor den IGH zu gehen, mit dem Gesuch dass bestimmte türkische Akte für rechtswidrig erklärt werden.

Thank you for the meeting.

The aim of my visit is an exchange of views on questions concerning the coming Intergovernmental Conference and policies concerning the European Union. Our wish is to contribute to the evolution of Europe towards a better integrated and cooperating federal structure.

TALKING POINTS

Introduction

The Union can rest assured that Greece will support every effort for a common institutional response to the new European and international challenges, as they are also put forward in the framework of the Intergovernmental Conference.

I want also to stress certain points of particular interest to Greece but which are also important for the Union.

IGC 1) How long will it take to come to a result
Due to the fact that there is a set time-schedule for the Economic & Monetary Union - proceed to an agreement - discuss the question of the possible changes of the Community Budget

More specifically, Greece supports the following basic positions concerning the Conference :

2) As far as the institutional adjustments, the current balances should be seriously taken under consideration, so that any change does not affect negatively the level of participation of smaller member-states.

Union

the IGC should consider discussions should come to a conclusion 1997

For instance, on the question of votes weighing in the Council, according to population criteria, we could observe that states and not populations, are represented in the Council. The same is valid concerning the rotation of Presidencies in the Council, where all countries should have equal chances.

On the issue of the decision-taking process, according to unanimity or qualified majority, we accept the concept of increasing the fields where qualified majority can be applied, especially on first and third pillar questions. On a case by case basis, one could also envisage the same rule applying on questions of common foreign and security policies, when issues of major national importance for a member-state are not at stake.

E.M.U.

3) On issues of economic and monetary Union, the set time-schedule, must be observed. Greece believes that by a strict application of the Convergence Plan, will be in a position to meet until 1998 most of the criteria; as far as public debt is concerned, a substantial, diminishing trend will have been achieved, that should be seriously taken under consideration, to allow in a reasonable time, the inclusion of Greece in the third stage of the E.M.U.

4) The relations between those member-states that will initially form part of the core of the E.M.U. in the third stage and the rest, should be urgently determined.

The participation is also a political question. If a country is not far away from the aim we have agreed, then we should examine if it can participate. The trends of the economy should be taken into consideration

We should avoid a E.U. of different speeds, the hard-core countries getting more and more near and leaving the other countries far away - convergence

INSTITUTIONS - DEMOCRATISATION

The next substantial steps for the restructuring of the European Union should not be carried on ignoring the will of the Union's citizens.

The following procedures on the participation in decision-taking should be activated and simplified :

6) [The European Parliament should be invested with additional powers on decision-taking concerning the first and third pillar, but also in additional control responsibilities in general, with a simultaneous expansion of the application of the principle of co-decision.

The National Parliaments should also be directly involved in the procedures of the Intergovernmental Conference.

[Some aspects of the Third Pillar activities should be passed to the Community's jurisdiction, rather than their current intra-governmental form; for instance the struggle against illegal immigration or drug use/and trafficking; more active involvement of the Union's instruments and institutions like the Parliament, the Commission and the Court of Justice should be envisaged.

EMPLOYMENT

As far as social cohesion and unemployment are concerned, the relevant Greek proposals are the following :

Structural reforms in the labour market through a credible macroeconomic policy, reinforcing investments and creation of new job opportunities, using the possibilities offered by small and medium sized enterprises and by further activating the Trans-European networks and the Structural Funds.

ENLARGEMENT

Concerning the enlargement of the Union towards the South and East, the Greek positions are fully reflected in Madrid's European Council Conclusions.

More specifically :

- Negotiations on the accession of Cyprus and Malta will begin six months after the end of the Intergovernmental Conference.

- We consider that the procedures for PECO countries' accession should follow according to the capabilities and particularities of each candidate country, on a common negotiating platform and on the condition that what has been agreed in Madrid, concerning the necessity of studying the fiscal

and other repercussions of enlargement on the common policies and resources of the Union, must be observed.

CFSP

- ~~CFSP~~ Revision of the Treaty should give a new dimension to the European effort. A substantial progress can be realised in the field of the Common Foreign & Security policy.

There is a considerable debate going on, on the future relations and interlinks between the CSFP, the WEU and NATO.

Greece considers that :

On the issues of common foreign and security policies there is a considerable gap in the Union's institutes. The European Union must decisively play its international role.

What will be important, will be the ~~clear, swift and decisive~~ political initiatives and reactions of the Union on the CFSP issues and not the creation of new instruments and positions that might result to more confusion and clash of responsibilities within the Union's institutions. On the contrary, we deem useful the creation of an analysis-planning group, comprising representatives of member-states and the Commission, in the framework of the Council's General Secretariat.

The W.E.U., as long as it will exist as an independent institution, ought to deal with security issues, since for the foreseeable future, defense as such will still remain a NATO responsibility. As actions on security issues on behalf of the WEU, Greece could envisage interventions in local "flare-ups", in the form of missions of the type foreseen in the "Petersberg Declaration".

The commonly accepted principle of community solidarity must find its practical expression in the recognition of the external borders and ~~the~~ mutual assistance clause in the framework of the CFSP. Article 5 of the WEU's covenant could be used as such a clause, without any footnotes or exemptions.

The ultimate goal should be to incorporate the W.E.U. in the European Union's framework.

BALKANS - MEDITERRANEAN

The need for a closer cooperation with the Visegrad countries in the security sector is obvious, while Greece is also further promoting its relative cooperation with the neighbouring Balkan countries.

Greece, as a member of the European Union, NATO and all other major international organizations, is in a position and has the will to contribute on one hand to the strengthening of peace and promotion of different forms of cooperation between the Balkan Countries, as well as to their economic and political development through the stabilization and consolidation of the new democratic institutions in these countries.

Certain principles that should be valid for the whole of the E-U

- a) We can not change existing borders
- b) We should decide at the IGC exact rules concerning the security of common external borders
The rule should be: the borders of every state are the borders of the Union
The principle of community solidarity has to be applied.
- c) In case there is claim the country which believes it has a claim should bring the dispute before the International Court of Justice of the Hague. The rules of international law must be applied.
- d) The threat of violence is no longer acceptable in an era and a region - Europe where violence has been excluded and is deemed illegal for achieving political goals

Greece is a very difficult position. The Union has agreed the Customs-Union with Turkey. One clause-condition of the Customs-Union is friendly relations with the Union. Nobody can argue that sending troops on Greek territory, warships in Greek territorial waters and claiming part of Greek territory are friendly relations

We can not cooperate in the ~~upper~~ implementation of the Customs-Union. Condition Turkey should stop its aggressive actions and should ask the International Court to decide on the claims. The rule of law should be applied.

We are not asking for a solution of the problem in the sense that Turkey should accept the Treaties are valid and they have no claim at all

Greece also aims at a multi-faceted cooperation with the Mediterranean countries, utilizing primarily the new process initiated with the Euro-Mediterranean conference, as agreed in Barcelona.

In the case of Yugoslavia, Greece participates actively in the reconstruction process in Bosnia Herzegovina, as well as in the normalisation process, of the relations between the European Union and the countries that emerged from ex-Yugoslavia, including the new Federal Republic of Yugoslavia.

TURKEY - THE "IMIA" CRISIS

The Greek-Turkish problems and especially the recent IMIA crisis should be considered as part of the questions that must be answered by the Common Foreign Policy.

It will refer to the Imia crisis

Regarding Turkey, Greece is faced with a series of problems, that ought to be seen in the framework of the already mentioned debate concerning the CFSP.

There is a long going, constant and periodically flaring up in various crises, systematic challenging by Turkey, of Greek sovereign rights.

This challenge comprises :

- The sovereignty over Greek islets in the Dodecanese (Imia), but also extending in similar questioning about islets throughout the Aegean Sea.
- The right of Greece to defend its threatened islands, through basic defensive infrastructure, as foreseen by the U.N. Charter.
- The existence of a continental shelf for the Aegean islands.
- The territorial air-space of Greece extending to 10 n.m., in force without any previous questioning, already since 1931.
- → The Athens F.I.R., controlling air-traffic over the Aegean.
- The right recognised for Greece, according to the Law of the Sea Convention, recently ratified, to extend its territorial waters to 12 n.m., threatening that this would be considered as "casus-belli".

One can find a recent example of the Turkish attitude in the last Aegean crisis.

For the first time ever, Turkey is bringing up revendications concerning actual Greek territory.

The Greek position is, in this case, absolutely clear:

The legal status of the Dodecanese islands and the islets around them, is set by a series of Treaties starting with the Lausanne Treaty of 1923 and the Italo-Turkish agreements of 1932, ceding the Dodecanese from Turkey to Italy, followed by the Paris Peace Treaty of 1947, that, as far as sovereignty is concerned, ceded the Dodecanese from Italy to Greece.

For a series of reasons relevant, to the International Law, the principle of succession of states in International Treaties, the existing international practice and the status-quo in the region, factors that Turkey had never challenged before, the Imia islets, adjacent to the Greek island of Kalymnos in the Dodecanese, are considered as belonging to Greece beyond any doubt.

1

As mentioned above, the Turkish argumentation puts, in essence, under question the whole post-war territorial and conventional reality, violating the principles of OSCE on territorial status-quo, principles signed by Turkey itself in the CSCE framework.

The statements of Turkish Prime-Minister T. Ciller and other Turkish high-officials, questioning not only the Greek sovereignty over the Imia islets, but also putting forward claims on a series of islets in the Aegean and threatening with war, are characteristic of the Turkish attitude.

Greece proposes therefore to its European partners, aiming at safeguarding peace and stability in the region, to try and convince by every means Turkey, to shift its revendications on the Imia islets, to the legal framework where they belong, that is to the Court of Justice in the Hague.

It becomes evident that under these circumstances, Greece is obliged but also determined, to ask the European Union to include in the new provisions of the Intergovernmental Conference framework, those arrangements that will effectively reinforce its security, as well as the security of every member-state, in the context of the CFSP, from similar external threats of third countries.

Under the current circumstances however, it should be abundantly clear that Greece, faces great difficulties in continuing to demonstrate good faith, as it has done so far, and continue to cooperate in promoting the E.U.-Turkey agreements, as long as the latter does not abide by the provisions undertaken on March 6th, 1995, in the declaration concerning "The application of the principles of good neighborly relations".

More precisely, Greece has a great difficulty to consent in:

- Convening of the next E.U.-Turkey Association Council.
- Materializing the financial cooperation with Turkey, by endorsing the relevant financing regulation.

1) *The submission of an international dispute to the International Court of Justice in the Hague can be achieved in two ways : either by a unilateral appeal of a state or with (the signing of) a common compromise.*

2) *The unilateral petition requires the prior recognition of the obligatory jurisdiction of the International Court of Justice. This can be done either by issuing a relevant unilateral statement in accordance with article 36 par. 2 of the Charter of the ICJ, or by the existence of a clause included in an international agreement stipulating the jurisdiction of the ICJ (article 36 par. 1 Charter ICJ).*

2.2) *The compromise is an international agreement which indicates the consent of the interested parties to submit their dispute to the judgment of the ICJ. No previous recognition of the jurisdiction of the ICJ is required, according to article 36 par. 2 of the ICJ Charter.*

The two parties should however hold talks in order to draft the compromise which will be submitted to the ICJ.

3) *Greece accepts, since January 1994 the obligatory jurisdiction of the International Court under the condition of reciprocity, except for disputes related to military measures for defence or purposes of national security. Turkey does not recognise the jurisdiction of the ICJ.*

4) *Theoretically, there are two possibilities, bearing in mind that Greece is not the expedient party.*

Either the two parties agree and submit a compromise to ICJ, or Turkey recognises, through a declaration, and in accordance with article 36 par. 2 of the ICJ Charter, the jurisdiction of the ICJ and subsequently appeals against Greece.

In the latter case, the greek reservation expressed in the declaration of recognition of the jurisdiction of the ICJ, shall not impede the hearing of the case in the ICJ (for example, to avoid a possible preliminary objection). Furthermore, the possible turkish recognition of the jurisdiction of the ICJ enables Greece to unilaterally appeal to the ICJ against Turkey, demanding the recognition of the specific Turkish behaviour as contrary to the International Law.